

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPA SV. MARTINA BISKUPA

Godina III – broj 14, travanj 2013.

VJERA ZNAČI POVJERENJE

Iv 20,19-31

Pred nekoliko godina jedan je redovnik na carini temeljito "pretraživan". Bio je obučen u svoje redovničko odijelo. U jednom trenutku upitao je carinika: "Pa, zar vi nemate u mene povjerenja, ja sam ipak redovnik?" Ovaj se nasmijao i odgovorio: "Naš zaštitnik je sveti Toma".

Toma je želio vjerovati samo ono, što on sam može preispitati, provjeriti. Možda je carinik mislio da je taj čovjek pred njim varalica, obmanjivač, koji koristi redovničko odijelo, da bi izbjegao carinsku kontrolu.

Vjerovati bez preispitivanja, provjeravanja? Nije li to riskantno? Povjerenje je dobro, kontrola je bolja, kaže se. Ali

funkcionira li to? Mogu li ja sam sve preispitati, provjeriti? Dnevno čitamo mnoge vijesti u novinama. Te vijesti barem mogu sam preispitati. Stalno moram imati povjerenje – inače ne bih mogao živjeti. Ako sjedam u vlak, imam povjerenje da je sve u redu. Da su vagoni u redu i da željezničari pouzdano vrše svoju službu.

Kako je to s povjerenjem u Boga? Kako je s vjerom u Krista i njegovo uskrsnuće? Moram li slijepo vjerovati? Potpuno neprovjereno? "Boga nitko nije vidio", kaže se u Bibliji. Poslanica Hebrejima daje točan opis vjere: "A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo".

Mi vjerujemo da je Isus uskrsnuo. Ali tko je njega vidio? Da, tada, nakon Uskrsnuća, neki njegovi pristaše su rekli, da su ga živoga vidjeli, da im se javio, da su ga dotaknuli, s njime razgovarali. Ali već je prošlo dvije tisuće godina. Kako mi danas trebamo vjerovati? Samo zato jer su tada neki to tvrdili?

Sigurno je, da je vjera upravljena na nevidljivo. Ali sigurno je da ona stoga još dugo nije slijepa. Sigurno je: ja sam nisam vidio Isusa kao uskrsnuloga. Ali vjerujem u to, da se tadašnji svjedoci nisu uobrazili. Oni su meni vjerodostojni.

To samo po sebi ne bi bilo dosta. Vjeri uvijek pripada i vlastito iskustvo. Ja doduše nisam vidio Boga. Ali često sam iskusio da ga ima. Ja nikada nisam vidio Isusa. Ali sam često osjetio njegovu blizinu. On nije za mene neka nebulozna osoba iz daleke prošlosti. On živi i kod nas je u sve dane kako je i sam obećao. Jesam li samo uobražen? Vjerujem ne. Nisam sam koji vjeruje. Ja sam u jednom velikom zajedništvu raširenu po svem svijetu, koje isto tako vjeruje u Krista. Mnogi od njih mogu kazati: Da, ja živim u svome životu to, da ima Boga i da Isus živi. On mi je blizu. Ja doživljavam njegovu pomoć. Ja ga ne vidim svojim očima. Ali srcem znam: On je tu!

Fra Jozo Župić

BOGATSTVO, SIROMAŠTVO I SREĆA

Sultan neke daleke zemlje patio je od teške bolesti. Njegova je kćerka pozvala liječnike iz svih kraljevina na svijetu da pomognu ozdravljenju njenog voljenog oca. Kada mu liječnici nisu uspjeli pomoći, princeza je pozvala mudrace.

„Samo ukoliko obuče košulju sretnog čovjeka, bolesni sultan može biti spašen“, glasila je preporuka najmudrijeg od sviju.

Princeza je naredila konjanicima da pretraže sve kutke kraljevstva u potrazi za košuljom. Konjanici su tražili sretnog čovjeka i među bogatim i među siromašnim ljudima. Bogati, pokazalo se, nisu bili sretni jer je uvijek postojalo nešto što oni nisu mogli posjedovati. A siromašni, koje su redom susretali na putu, nisu bili sretni jer su jadikovali nad svojim siromaštvom ne shvaćajući ga kao blagoslov, već kao prokletstvo i žudjeli su steći bogatstvo.

Shvativši da sretnog čovjeka neće pronaći, a u strahu da li će sultana zateći živog, krenuli su prečicama natrag u dvor. Na jednom proplanku, sjedio je mladi pastir i svirao neku veselu melodiju na svojoj svirali. Vođa konjanika, već očajan što nije ispunio zadatak, pitao ga je ljutito, očekujući po tisućiti put isti odgovor: „Jesi li ti sretan čovjek?!“ „Jesam, ja sam sretan čovjek!“, odgovori mladić na iznenađenje svih prisutnih. Konjanik naredi: „Daj svoju košulju!“ Mladić ravnodušno reče: „Nemam!“

*Priča iz starih predaja.
Prepričao i prilagodio P.N.*

Konjanici iz priče sigurno su susreli mnogo ljudi bez košulje, ali samo je ovaj zadnji bio sretan. Pokušajmo dokučiti po čemu je mladić bez košulje bio različit od drugih?

Ponekad, godinama, potpuno ravnodušno, bez ikakvog nutarnjeg doživljaja, gledamo pred sobom istu prekrasnu šumu ili polje. Ali kada, nakon kupnje, stavimo ogradu oko nekoliko stotina kvadrata te iste šume, i kažemo: “To je moje!” srce nam zatitra neobičnim ushitom. Ukoliko povjerujemo da u tom ushitu leži sreća, pokušat ćemo što više stvari, ljudi i pojava okružiti žicom i zalijepiti na njih etiketu — “Moje!” Ali, koliko god se, povećavanjem broja stvari, znanja, moći..., koje zaposjednemo, povećavao i ovaj ushit, i dalje ćemo se osjećati nesretni — jer se sreća u tom ushitu ne može naći.

Pripazi, dakle, da ti se život ne svede na uzaludan napor prebacivanja što više stvari iz “Njeno!”, “Njihovo!”, “Ničije!” — u “Moje!”, misleći da ćeš postati sretan/na ako nakupiš dovoljno veliku hrpu ‘mojeg’.

Pokušaj potražiti sreću na drugi način: ispunjaj srce titrajima zahvalnosti i ljubavi za “tuđu”, “ničiju”, “ne moju” — šumu, zemlju, nebo, cestu, ljude, djecu — i, poput pastira iz priče, postat ćeš sretan/na. Jer upravo zato što nećeš imati “svoju košulju”, “svoju šumu”, “svoju djecu” — sve šume, nebesa, zemlja i djeca postat će tvoji. Dakle, kada, poput mladića iz priče, ne budeš imao/la ništa, niti želio/la išta, imat ćeš sve. Kaže Isus: “Zaista, kažem vas, teško će bogataš u kraljevstvo nebesko. Ponovno vam velim: Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.” i “Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo Božje!”

Petar Nodilo SJ

MOLITVA ZA BOŽJE MILOSRĐE

Jahve! Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću, iskazuje milost tisućama, podnosi opačinu, grijeh i prijestup, ali krivca nekažnjena ne ostavlja nego kažnjava opačinu otaca na djeci - čak na unučadi do trećeg i četvrtog koljena. (Izl 34,6-7)

Uzrok nekih teškoća i problema mogu biti zloča i grešni životi predaka iz naših obitelji; njihovi neokajani grijesi, nevraćeni dugovi, pobačaj, ubojstvo, nanošenje nevolja udovicama i siročadi, vraćanje, čaranje, idolopoklonstvo i slično. Ti grijesi viču za Božjom osvetom. Zato moramo moliti Gospodina za milost i opraštanje. Ako su ostali neki dugovi, moraju biti podmireni. Gdje postoji mržnja i neopraštanje, potrebno je pomirenje.

Sljedeću molitvu, ako je moguće, izmoli pred križem:

Milosrdni Isuse, smiluj se meni grešniku. Žarko Te molim da mi oprostiš sve grijeha i opačine koje su počinili moji roditelji, djedovi, rođaci, prijatelji i poglavari. Operi me od grijeha i krivnje svojom dragocjenom Krvlju koju si za me prolio na križu. Ne otjeraj me u srdžbi iz Tvoje prisutnosti. Smiluj mi se Gospodine kao što si se smilovao dobrom razbojniku i ženi javnoj grešnici. Učini me svojim djetetom. Prekrij me svojom dragocjenom Krvlju i sakrij me u svoje rane. Budi moja snaga i zaštita. Vodi me sigurnim putem spasenja. Potpuno se predajem Tvojim volji Gospodine. Spreman sam ići kamo god me pozoveš; činiti što god želiš da učinim. Pošalji svoga Svetoga Duha i osnaži me Gospodine, moj Bože. Slavim Te Isuse, zahvaljujem Ti Isuse!

OTGLASI

PROBA ZBORA: po dogovoru sa s. Cecilijom!

Zahvaljujem obiteljima za obiteljski dar i dar za zvona. Potičem i ostale! Hvala i za doprinos za tiskanje župnog listića. Obiteljski dar darovale su obitelji:

Marčinko, Šemovci, S.Radića 134 =200kn
Zvonar, Šemovci, S.Radića 115 =100kn
Petračić, Gorička 2
Ljubić, Kolodvorska 3
Odobašić, Mitrovica 150
Brodarić, Šignjarova 10
Preradović, B. Jelačića 2
Bošnjaković, Ciglenska 14
Matoničkin, Gajeva 142 A
Gašpari, Gajeva 32

Draga braćo i sestre,

iza nas je najveći kršćanski blagdan kojim se svake godine posebno podsjećamo da smo na ovoj zemlji samo u prolazu na svom putu prema Nebeskom kraljevstvu.

U svojoj svakodnevnicu često nailazimo na „nevjerne Tome“, a i sami smo česti isti. No također svakodnevno nailazimo na brojna čuda kojima nam naš Nebeski Otac pokazuje veličinu svoje ljubavi.

Zato nemojmo biti slijepi i 'nevjerni', nego širom otvorimo oči duše i srca kako bismo mogli prepoznati našeg Uskrslog Spasitelja!

SVETE MISE U TJEDNU 7.4. – 14.4.2013.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
7.4.	N	NEDJELJA BOŽANSKOG MILOSRĐA	9.30 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Anđelka i Ivan Matan, Antun i Bara Pintar, Marijan Cupan 11.00 – Župna sv. misa (10 g. Udruge Vinogradara - posveta barjaka) 19.00 + Franjo Lukić, Josipa i Jakob Mesarov
8.4.	P	BLAGOVIJEST	19.00 + Marija Pajca (god.) 20.00 – Molitvena zajednica (vjeronaučna dvorana)
9.4.	U		19.00 + Elizabeta i Andrija Sinjeri
10.4.	S		16.00 – vjeronauk za prvopričesnike 19.00 + obit. Šabarić 19.30 – Marijina Legija
11.4.	Č		16.00 – vjeronauk za krizmanike (1. grupa) 19.00 + Petar Lukić 19.00 – Euharistijsko klanjanje
12.4.	P		16.00 – vjeronauk za krizmanike (2. grupa) 19.00 – KUMULATIVNA: Ljubica Ivurek i duše u čistilištu; Josip i Marica Bušić; Gabrijel i Lucija Ćurić; Marica Ferenčić, Katica Matekov i Barica Ilijev; obit. Brdar, Greguraš, Bertić i Rusan, za obraćenje; Barica i rodit. Ilijev; obit. Čižmešinkin i Ferenčić
13.4.	S		7.00 + Ana i Franjo i rodit. Cik 9.00 – SUSRET MINISTRANATA 19.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Viktorija, Đuro i Marko Račan
14.4.	N	3. VAZMENA NEDJELJA	9.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Josip Belužić i Jadranko Šignjar; Franjo i Ivančica Sočec (god.); na nakanu 11.00 – Župna sv. Misa; KRŠTENJE: Klara Posavec 19.00 + Marica Godina

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48326 Virje; Telefon: 048/897-235, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr; Radno vrijeme župnoga ureda: utorak - petak (9,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Uređuje: Lana Cikoš; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada: 300 komada